

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 24 września 2019 r.

Poz. 4533

UCHWAŁA NR XXII/2400/2019

z dnia 23 września 2019 r.

KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W RZESZOWIE

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie po przeprowadzeniu postępowania nadzorczego w sprawie uchwały **Nr XI/300/19 Rady Miasta Krosna** z dnia 30 sierpnia 2019 r. w sprawie zasad udzielania dotacji celowej na dofinansowanie kosztów budowy przyłączy do sieci kanalizacji sanitarnej - działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 4 i art. 18a ust. 3 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 561 z późn. zm.) w związku z art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r., poz. 506) **stwierdza nieważność § 7 ust. 5 i 6 przedmiotowej uchwały w całości**

Uzasadnienie

W dniu 30 sierpnia 2019 r. Rada Miasta Krosna podjęła uchwałę Nr XI/300/19 w sprawie zasad udzielania dotacji celowej na dofinansowanie kosztów budowy przyłączy do sieci kanalizacji sanitarnej. Uchwała ta wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie dnia 5 września 2019 r.

W wyniku badania powyższej uchwały w trybie nadzoru, uchwałą Nr XXI/2256/2019 z dnia 10 września 2019 r. Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie postanowiło wszcząć postępowanie nadzorcze. Kolegium stwierdziło, co następuje:

W § 7 ust. 5 uchwały Rada Miasta wprowadziła postanowienie, w myśl którego wnioskodawca, któremu przyznano dotacje celową, może zbyć urządzenia kanalizacyjne, za odpowiednim wynagrodzeniem, przedsiębiorstwu wodno-kanalizacyjnemu, które przyłączyło urządzenia do swojej sieci. Natomiast w § 7 ust. 6 uchwały wprowadzono postanowienie zgodnie z którym, „w przypadku, o którym mowa w ust. 5 dotacja podlega zwrotowi w części odcinka przejętego przez przedsiębiorstwo wodno-kanalizacyjne, do budżetu Gminy Miasta Krosno w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 869). Jako podstawę prawną swojego działania Rada Miasta wskazała w szczególności przepis art. 403 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r., poz. 1396 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 403 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska, finansowanie ochrony środowiska i gospodarki wodnej, o którym mowa w ust. 1 i 2, może polegać na udzielaniu dotacji celowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych z budżetu gminy lub budżetu powiatu na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji podmiotów niezaliczonych do sektora finansów publicznych, w szczególności osób fizycznych i wspólnot mieszkaniowych (pkt 1 lit. a oraz b). Natomiast stosownie do art. 403 ust. 5 powołanej wyżej ustawy, zasady udzielania dotacji celowej na zadania z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej, obejmujące w szczególności kryteria wyboru inwestycji do finansowania lub dofinansowania oraz tryb postępowania w sprawie udzielania dotacji i sposób jej rozliczenia określa odpowiednio rada gminy lub powiatu w drodze uchwały.

Zasady dotyczące zwrotu dotacji z budżetu jednostki samorządu terytorialnego uregulowane zostały w art. 251 i art. 252 ustawy o finansach publicznych. Zgodnie z art. 251 ustawy o finansach publicznych, dotacje udzielone z budżetu jednostki samorządu terytorialnego w części niewykorzystanej do końca roku budżetowego podlegają zwrotowi do budżetu tej jednostki w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku. W przypadku gdy termin wykorzystania dotacji jest krótszy niż rok budżetowy, niewykorzystana część dotacji podlega zwrotowi w terminie 15 dni po upływie terminu wykorzystania dotacji. Od kwot dotacji zwróconych po ww. terminach, nalicza się odsetki w wysokości określonej jak od zaległości podatkowych, poczynając od dnia następującego po upływie terminów zwrotu.

Natomiast z przepisu art. 252 powołanej ustawy wynika, że dotacje udzielone z budżetu jednostki samorządu terytorialnego:

- 1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
- 2) pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości - podlegają zwrotowi do budżetu wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, w ciągu 15 dni od dnia stwierdzenia okoliczności, o których mowa w pkt 1 lub w pkt 2.

W postanowieniach § 7 ust. 6 uchwały Rada Miasta Krosna przewidziała sankcje zwrotu dotacji w przypadku zbycia urządzenia kanalizacyjnego, za odpowiednim wynagrodzeniem, przedsiębiorstwu wodno-kanalizacyjnemu.

Biorąc pod uwagę powyższe, Kolegium stwierdza, że art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska nie uprawnia organu stanowiącego do określenia zasad zwrotu dotacji w sposób wykraczający poza regulacje określone w ustawie o finansach publicznych. Ustawa Prawo ochrony środowiska nie przewiduje innych przesłanek zwrotu dotacji w całości lub w części poza te określone w art. 251 i art. 252 ustawy o finansach publicznych. W świetle powyższego nie jest dopuszczalne, aby na podstawie przepisu art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska w zasadach udzielania dotacji celowej na zadania z zakresu ochrony środowiska z budżetu jednostki samorządu terytorialnego, obejmujące w szczególności kryteria wyboru inwestycji do finansowania lub dofinansowania oraz tryb postępowania w sprawie udzielania dotacji i sposób jej rozliczenia, wprowadzić obowiązek zwrotu dotacji w innych sytuacjach niż wskazanych w dyspozycji art. 251 i art. 252 ustawy o finansach publicznych.

Tym samym stwierdzić należy, że uregulowanie w § 7 ust. 6 uchwały Rady Miasta Krosna Nr XI/300/19 w sprawie zasad udzielania dotacji celowej na dofinansowanie kosztów budowy przyłączy do sieci kanalizacji sanitarnej zasad zwrotu dotacji w sposób wykraczający poza regulacje określone w ustawie o finansach publicznych stanowi istotne naruszenie art. 251 i art. 252 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych w związku z art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska.

W konsekwencji powyższych ustaleń należy stwierdzić, że zapis § 7 ust. 5 powołanej powyżej uchwały Rady Miasta Krosna regulujący kwestie możliwości zbycia urządzeń kanalizacyjnych przedsiębiorstwu wodno-kanalizacyjnemu jest bezprzedmiotowy. Przywołany zapis odpowiada regulacji zawartej w art. 31 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r., poz. 328 z późn. zm.). Kolegium Izby wskazuje, że wskazanie dopuszczalności zbycia urządzeń kanalizacyjnych nie mieści się w pojęciu „zasady udzielania dotacji celowej” wskazanym w art. 403 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska. Tego typu unormowania zawarte w prawie miejscowym są niedopuszczalne, jako sprzeczne z intencją ustawodawcy uzewnętrznioną w treści delegacji ustawowej. W delegacji ustawowej ustawodawca przenosi bowiem prawo do wykonywania tylko wyraźnie określonej części swoich kompetencji na inny organ, a nie zezwala na powtórne lub odmienne uregulowanie kwestii należących do jego imperium. W powyższej kwestii orzecznictwo sądów administracyjnych jednomyślnie prezentuje stanowisko, że za niedopuszczalne należy uznać powtórzenie regulacji ustawowej bądź ich modyfikację przez przepisy prawa miejscowego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 stycznia 2003 r. sygn. akt II Sa/Ka 1831/02 i z dnia 19 sierpnia 2002 r. sygn. akt II Sa/Ka 508/02 oraz z dnia 14 października 1999 r. sygn. akt II Sa/Wr 1179/98).

W tym stanie rzeczy Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej uchwaliło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Gminie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

PREZES

dr Zbigniew K. Wójcik